

Til lovforslag nr. L 267. Skriftlig fremsættelse (5. april 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven og skattekontrolløven. (Omkostningsgodtgørelse i skatte- og afgiftssager).

(Lovforslag nr. L 267).

Lovforslaget har til formål at forbedre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed i skatte- og afgiftssager og er en udmøntning af samtlige de forslag, som et enigt Omkostningsdækningsudvalg anbefaler i sin betænkning nr. 1382/februar 2000.

På trods af, at udvalget har været bredt sammensat - udpeget efter politisk drøftelse mellem de partier, der støttede forslaget - har udvalget fuldt ud været enig om sine anbefalinger. Forslaget følger på alle punkter udvalgets indstillinger.

Efter de gældende regler yder staten tilskud til skatteyder, der har afholdt udgifter til sagkyndig bistand m.v. i skatte- og afgiftssager. Tilskuddet er for personer på 38 pct. og for selskaber på 32 pct.

Forslaget går ud på at forhøje tilskudsprocenten til 50 både for personer og selskaber, uanset sagens udfald samt at yde et tilskud på 85 pct. i de tilfælde, hvor myndighederne viderefører sagen, fordi sagen anses for at være principiel. Endvidere foreslås kredsen af godtgørelsesberettigede personer udvidet, ligesom de godtgørelsesberettigede sagstyper og godtgørelsesberettigede udgifter foreslås udvidet.

Desuden foreslås det, at det som udgangspunkt bliver muligt for enhver at yde et tilskud til dækning af skatteyderens bistandsudgifter. Dette tilskud er skattefrit for modtageren og har ikke betydning for størrelsen af omkostningsgodtgørelsen. Tilskuddet kan ikke fratrækkes af yderen. Til gengæld kan tilskuddet ikke overstige

et beløb svarende til skatteyderens bistandsudgifter med fradrag af de godtgjorte udgifter.

Endelig foreslås det, at skatteministeren årligt redegør for den udgiftsmæssige udvikling på området over for Folketinget.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget vil være, at statens udgifter til ordningen vil stige fra de nuværende ca. 30 mill. kr. til ca. 75 mill. kr. årligt. Det skønnes, at der alene vil blive tale om begrænsede, løbende administrative merudgifter for det offentlige, men skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Nedsættelsen af Omkostningsdækningsudvalget skal ses i lyset af, at der i de senere år har været rejst kritik af omkostningsdækningsordningen. Det er navnlig blevet gjort gældende, at en skatteyder, der vinder sin sag, bør have fuld dækning for sine udgifter til sagkyndig bistand, ligesom det har været kritiseret, at ordningen ikke også omfatter behandlingen af sagerne ved førsteinstans.

Omkostningsdækningsudvalget har set på disse spørgsmål. Udvalget peger på, at der i dag ydes omkostningsdækning med samme tilskudsprocent, uanset om skatteyderen vinder eller taber sin sag, og at ordningen er skematisk opbygget. Det er således klart, hvilke sager, der kan ydes tilskud til og ligeledes til hvilke udgifter. Udvalget anfører endvidere, at antallet af skatteydere, der klager over deres tilskud er meget lille, og at udvalget finder, at en sådan skematisk ordning har klare retssikkerhedsmæssige fordele.

Omkostningsdækningsudvalget mener, at selv om der kan argumenteres for, at der bør gives fuld dækning af udgifterne i sager, hvor skatteydere får helt eller delvis medhold, vil det i praksis være vanskeligt at afgrænse disse sager. Det skyldes, at der ikke gives enkle kriterier herfor. En afgørelse om omkostningsdækning måtte i givet fald bl. a. knytte sig til sagens udfald på de